

LOVÉTEI KIÁLTÓ

XX. évfolyam, 9. szám

Ára: 1 lej

2019. SZEPTEMBER

Arany János

Letésem a lantot

Letésem a lantot. Nyugodjék.
Tőlem ne várjon senki dalt.
Nem az vagyok, ki voltam egykor,
Belőlem a jobb rész kihalt.
A tűz nem melegít, nem él:
Csak, mint reves fágé, világa.
Hová lettél, howá levél
Oh lelkem ifjusága!

Más ég hintette rám mosolyját,
Bársony palástban járt a föld,
Madár zengett minden bokorban,
Midőn ez ajak dalra költ.
Fűszeresebb az esti szél,
Hímzettebb volt a rét virága.
Hová lettél, howá levél
Oh lelkem ifjusága!

...
Zengettük a jövő reményit,
Elsírtuk a mult panaszát;
Dicsőség fényével öveztük
Körül a nemzetet, hazát:
Minden dalunk friss zöld levél
Gyanánt vegyült koszorujába.
Hová lettél, howá levél
Oh lelkem ifjusága!

Ah, látni véltük sirjainkon
A visszafénylő hírt-nevet:
Hazát és népet álmodánk, mely
Örökre él s megemleget.
Hittük: ha illet a babér,
Lesz aki osszon... Mind hiába!
Hová lettél, howá levél
Oh lelkem ifjusága!

Most... árva énekem, mi vagy te?
Elhunyt daloknak lelke tán,
Mely temetőből, mint kísértet,
Jár még föl a halál után...?
Hímzett, virágos szemfedél...?
Szó, mely kiált a pusztaságba...?
Hová lettél, howá levél
Oh lelkem ifjusága!

Letésem a lantot. Nehéz az.
Kit érdekelne már a dal.
Ki örvend fonnyadó virágnak,
Miután a törzsök kihalt:
Ha a fa élte megszakad,
Egy percig éli túl virága.
Oda vagy, érzem, oda vagy
Oh lelkem ifjusága!

MEGHÍVÓ

Szeretettel várjuk Egyházközségünk szépkorújait, időseit 2019. október 6-án, vasárnap a de. 10 órától kezdődő szentmisére, amely keretén belül kiszolgáltatjuk a betegek kenetének szentségét. A szentmise végén a gyermekek rövid műsorral kedveskednek a szépkorúaknak!

SZERETETTEL VÁRUNK MINDENKIT!
Ünnepeljük együtt az idősök napját!

Római Katolikus Plébánia Hivatal

"De nehéz az iskolatáska"

A falusi ember életében a tavaszi kikelet azt is jelenti, hogy ettől a pillanattól, amíg a hó le nem esik, mehetünk erdőre, mezőre dolgoztatni. Hála Istennek a mezőgazdasági gépek sokat segítettek a paraszti élet területén, már nem kell annyit balra húzni a kaszát, sőt már nem hallunk annyi kaszaverést, ahogyan ezelőtt minden udvarból kicsengett a kopogtatás. Az idén különösen sok széna kerülhetett odorainkba, most nem mondhatjuk el, ahogyan egy lövétei székelly bácsi mondta: "addig Kisboldogasszony, Nagyboldogasszony, hogy széna nélkül maradánk".

Gyönyörű, napsütéses őszi vasárnapra esett az idén Kisboldogasszony napja, amelyet méltóságteljesen ünnepelt meg Lovétei hívó népe, elvittük az ősi templomba örömeinket, bánatunkat, kérve a Szűzanyát, segítse népét ebben a kiismerhetetlen, ingadozó világban.

A búcsús ajándékok után, másnap, szeptember 9-én újra megtelt az Isten háza, de most minden gyermek mellett egy vállra vehető ajándék volt, vagyis az iskolatáska, hiszen ezen a napon kezdődött az iskola.

Jóleső érzés volt látni, amikor István pap bácsi után Fazakas Zoli pap bácsi lépkedett, aki részt tudott venni az évnnyitó szentmisén, és biztosan neki is jólesett látni ennyi lövétei gyermeket egy csokorban.

Érdekesen kezdődött a prédikáció, amikor Zoli pap bácsi egyből a gyermekeknek szegezte a csalóka kérdést: vártatok-e ezt a napot, vártatok-e, hogy kezdődjön az iskola. És a gyermekek ajkán felmorajlott az őszinte felelet, hiszen az elnyomó többségben "igent" mondók között jócskán hallatszott a "nem" felelet is. Meg is jegyezte Zoli pap bácsi viccesen, mit hallok, nem hiszek a fülemnek.

Aztán két példával próbálta megértetni, hogy mennyire fontos az iskola. Először Mindszenty József bíborosról mesélt, aki a neves és szigorú szombathelyi premontrei gimnáziumban járt iskolába, ahol Zoli pap bácsi is tanít, és elmesélte, hogyan lett az egyszerű falusi

folytatás a 6. oldalon

ÉRTESÍTÉSEK, HIRDETÉSEK

A Polgármesteri Hivatal, az Eco Csík szemétszállító vállalat és a ROREC Egyesület **szelektív szeméthyűjtési akciót** szervez Lövétén 2019. október 10-én, **csütörtökön** 10-17 óra között.

Leadható szelektív szeméttípusok:

Üveg (kivételesen a gyógyszeres és az ablaküveg) - 0,40 lej/kg

Elektromos hulladékok - 10, 20 lejes ajándékutalvány jár a nagyobb készülékekért, és tombola a kisebbekért.

Kérjük, hogy minél többen, a cégek is, gyűjtsék össze a felsorolt szelektív szemétfajtákat, és adják le csütörtökön a község központjában felállított gyűjtőpontnál. Hozzák magukkal a személyi igazolványukat is.

Jobban teszi, ha most pénzért leadja, mintsem később fizessen azért, hogy elvigyék.

Köszönjük!

Györgylőrincz Ernő
alpolgármester

Lövéte, 629. szám alatt **eladó** hibátlan betoncserép, kúpcseréppel együtt. Megtekinthető a fent említett címen. Telefon: 0740-836101.

Eladók nagy, kerek szénabálák. Tel.: 0749847676.

Értesítjük a lakosokat, hogy elkezdődött és folytatódik a **faluszépítési program** a Palet Alpin Kft. jóvoltából.

Azoknak a háztulajdonosoknak, akiknek a háza a Főút mentén van (Pósfalutól - Újnegyedig), valamint a Kicsi utca és a Templom utca lakói (a malomtól kifelé), lehetőségük van házaik újraszínezésére. Bérmentesen igényelhetnek a házaik újraszínezéséhez szükséges festéket.

Akik már leadták az igényléseiket, átvehetik a festéket a Polgármesteri Hivatalnál.

Igénylésüket, kérésüket továbbra is lerakhatják a Polgármesteri Hivatal titkárságán (emeleten).

Érdeklődni a programmal kapcsolatban ugyanott vagy a 0266-220729 telefonszámon lehet.

Azért, hogy faluképünk szebb és rendezettebb legyen, kérjük, használják ki a lehetőséget!

Polgármesteri Hivatal

A **szelterszi** útszakaszon elkezdődtek az **aszfaltozási munkálatok**. Időszakos útlezárásokra lehet számítani. Megértésüket előre is köszönjük.

Polgármesteri Hivatal

Az érdeklődők tudomására hozzuk, hogy András András, 69 éves, lövétei **amatőr festő festményei** megtekinthetők a Községi Könyvtárban.

Hamarosan elkészül, és átadásra kerül iskolánknál a műfüves futball- és multifunkcionális pálya (kosárlabda, tenisz, kézilabda).

Fotó: Demeter Gergely

Homoród-mente Népviseletben VI.

Az idén hatodik alkalommal volt "Homoród-mente Népviseletben" szeptember 21-én, szombaton, Peteken. Petek egy kicsi falu, de nagy múlttal, hagyományokkal rendelkezik, amit egy odaválói születésű, Szentegyházán élő óvó néni, Kerekes Edit tart fent, és ápolja lelkesen, hogy sok minden ne menjen feledésbe.

Lövétén kívül meghívottak voltak még: Kápolnásfalva, Szentegyháza, Homoródmás, Homoródkarácsonyfalva, Oklánd, Homoródújfalva, Székelyzsombor, Homoródremete, Gyepes, Abásfalva, Homoródkeményfalva, Kénos, Lókód, Bágy, Recsenyéd, Homoródszentmárton, Homoródszentpál, Homoródszentpéter, Városfalva, Jánosfalva, Daróc, Petek, Székelydália, Ége. A rendezvény fővédnöke Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke.

A rendezvény sorra folyt, autóbusszal, jó hangulatban érkezünk Petekre, közülünk sokan első alkalommal. Bejelentkezés a Tájháznál, közös fotó a lövéteieknek, levonulás a templomba, ökumenikus istentisztelet, közös fotó a templomkertben, levonulás a Művelődési Házba, ünnepélyes megnyitó Mag Ottilia konferálásával. Felszólaltak: György Sándor kányádi polgármester, Fodor Tamás konzul, Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnöke.

Könyvbemutatót tartott P. Buzogány Árpád, mégpedig a "Homoród-mente viseletben" című értékes könyvet mutatta be. A fényképanyagot a könyvben összeállította Mihály János, a kísérő tanulmányokat írták Fülöp Hajnalka és Mihály János. Reméljük, ez a könyv itt is bemutatásra kerül, hiszen a létrehozója lövétei, és a legtöbb anyag Lövétéről szól. Mindenesetre a könyv borítójáról idéznék pár sort.

Szász Jenő: "Székelyföldön a szekrények rejtekei ma is őrzik őseink ruhadarabjait. Bár a modern világ egyebet erőszakol ránk, ne szégyelljük magunkra öltetni ezeket, hiszen az a nemzet, amelyik elfelejti múltját, nem nézhet reménytelen a jövő felé sem. Szűk a székelyharisnya, szokták mondani, de legalább egyenesen tartja a gerincet, székelyruhák piros-fekete-zöld színe, a fehér ingek ragyogása pedig nem fakult meg az idők folyamán."

Mihály János: "...különösen fontos a történeti, néprajzi, természeti és kulturális értékek hangsúlyozása azon kistájak esetében, ahol a modern életmód mellett gazdag néprajzi értékek maradtak fenn, szinte napjainkig. Ilyen székelyföldi kistáj a Homoród-mente is."

Utána a Kultúrház falára kihelyezett fotók kiállítását nyitották meg, majd viselet-bemutatók következtek.

Lövétéről nagy csapat ment az idén. Az idős asszonyok viselete mellett voltak kislányok, kisfiú, a szemünk fényei, a pártás menyasszony és a gyöngyös bokkrétás vőlegény, akiket az idén egy testvérpár alakított, a vőlegényt András Andor, a Kákvirág táncsoport tagja, és a pártás menyasszony szerepét nővére, András Bernadett Andrea vállalta el. A kishúguk, András Szandra lett a kicsi nyoszolyó, a

nagy nyoszolyó pedig lövétei konttyal (amit részletesen be is mutattunk) Török-Lázár Anna volt. Nem felejthetjük ki a lakodalmi meghívó fiúcskát sem, akit Kelemen Csanád alakított.

Sokkal gazdagabban tértünk haza, hiszen minden család egy-egy értékes példányt kapott az új könyvből. Ezúton is megköszönöm azoknak, akik felöltöztek elődeink szép viseletébe, ilyen módon képviselve Lövétét. Azoknak is, akik fáradtságot nem kímélve, másokat is öltöztettek (András Margit néni), nem utolsósorban azoknak, akik virágot (rozmaringot) ajánlkoztak, hogy a gyöngyös bokréta illatozhasson. Még valakinek köszönettel tartozok, mégpedig azoknak a lövétei asszonyoknak, akik tartották a frontot a Tájházban, tették a dolgukat a gasztronómiai napon, hiszen két jól sikerült rendezvény volt egyazon napon a Homoród mentén.

Feltöltődve a szép látványtól, jóllakva a finom étkekből tértünk haza.

Fazakas Ágnes

RÓLUNK ÍRTÁK

Mindenki úgy eszik, ahogy él: régi ételeink nyomában

A gyermekek ott sertepertéltek a sütő körül, hátha marad egy nyalásnyi kók. A gölödörök méretes kondérban süllögtek. Kiderült, a lövétei lagziban aki nem kapott buszulepényt, az bosszús volt. A szenterzsébeti dínomdánom alapédessége gombos volt. Kóstoltunk kiszit, kásás gömböclevest, ispékest, pityókás puliszkát. Dédanyáink terülj-terülj asztalkájának és egy szépséges, régi ételeket tartalmazó kiadványnak az ízvilágát kanalaztuk be szombaton. Útravalónk egy lövétei bácsi unokáinak szóló tanítása: "a pazarlás hazaárulás, a takarékoság nemzetvédelem". Minden és mindenki együtt volt a lövétei tájház udvarán ahhoz, hogy olyan kulináris világba csöppenjünk, amely azoknak a vágyálma, akik még belekóstolhatunk a régi főzőasszonyok avagy egy-egy konyháját, kamráját, pincekészletét uraló mater familiaris fazekába, sőt házi kosztos nőttünk fel. A Homoród-Küküllő LEADER Egyesület egy olyan örökség tapasztalatát kínálta fel, amely őseink ízlésvilágába kalauzolja el a vállalkozó kedvű háziasszonyt, szakácsot és az elkészült étel fogyasztóit.

Többre érdemes

Alig fél év telt el az ötlettől, hogy összegyűjtjük előbb Lövéte, majd a térség falvainak már-már feledésbe merült, de az ünnepi avagy mindennapi eledelkínálatból kiszoruló ételek receptjeit. Ezek alapanyagai nem kaphatók a nagyáruházak importárus polcain, de beszerezhetőek, megszereshetőek, felhasználhatóak, mert a mieink. Legyen szó bárány- vagy borjúmájáról, -veséről, -tüdőről, -pacalról, a legelőinken, kiskertjeinkben bőséggel termő zöld fűszerekről, aromanövényekről. Előbb a lövétei idős asszonyokat keresték fel az egyesület munkatársai - emlékezett vissza Lázár László elnök. Már akkor érezték: több ez, mint egy-egy étel receptjének, elkészítési útmutatásainak, netán információknak a gyűjtése. Múltunkhoz, anyanyelvünkhöz, ünnepeinkhez, valahai hétköznapihoz kötődnek azok, és, ha elfelejtjük, kevesebbek leszünk. Az összegyűjtött tudás és tapasztalat többre érdemes annál, hogy eggyel több szakácskönyve legyen a gyűjtőnek. A múlt szombati ízes rendezvényt a vidéki turizmus terén működő panziósokkal hozták össze, azal a kimondott céllal, hogy a régiek asztali áldásait viszontláthassunk étlapokon, rendezvényeken. Ebben segítettek azok a nénik, akik családi avagy lakodalmas, toros asztalokra tették egykor ezeket a finomságokat.

A fülétől a farkáig - mindent bele!

Az adatközlők tudásából, a lövétei Asszonykórus tag-

jainak, a jó szemű fotósoknak és Fülöp Lóránt szerkesztőnek az együttműködése nyomán az egyesület munkatársainak tartalmilag, képileg olyan receptfüzetet sikerült elénk tenniük, hogy összefut tőle a nyál a szánkban. Hogy aztán ezen a verőfényes szombaton végig is kövessük az ősi eledel elkészítésének munkafolyamait, kipróbáljuk, milyen finom a kókos lepény sarka a maradék kókba mártva, amit gyermekkorukban annyira vártak - mesélte a tájházi kemence mellett György Margit néni. Aztán megdagasztotta a buszulepényt, majd a kalácskenyér tésztaját...

Amíg eljutottak a Gasztronómiai anyanyelvünk a turizmusban hívó gondolatú rendezvényig, nagy utat jártak be - idézte fel a receptgyűjtemény szövegezője, Török Ferenc. Míg településről településre jártak Kőrispataktól Siklódon, Székelyszenterzsébeten, Kányádon, a Nagy-Homoród mentén át vissza Lövéte, a receptúrákkal egy időben megismert történetek érzéseket mozgattak meg: látszott az adatközlőkön, hogy örömmel mesélnek akár lakodalmi tréfákat, akár egy-egy családi történetet. Nem voltak érzélgősek, mégis megható történeteket hallottak, hogy kitől, hogyan tanulták el, avagy miként honosították meg saját háztartásukban. Ugyanakkor felkonferáló lakodalmi rigmusokat is idéztek az ünnepi menüsorok kapcsán. Egy-egy átfutó emlék tükröződött az arcukon: "az én nagyanyám így csinálta..." A Homoród-Küküllő LEADER-térséghez tizennyolc község tartozik, végiglátogatva a falvakat megéreztek: összhang van a település és az ott készült ételek között. De az is kiviláglott, hogy többet lehet kihozni ezekből az ételekből, mint ahogy nagyanyáink beszéltek róla. Nagyobb kincset kaptak, mint amire számítottak. Egyebek közt azt is, hogy a régi asszonyoknál nem létezett háztartási hulladék, mindent felhasználtak. A mai konyhákban jórészt eldobják a porcogókat a lábvégeken át a zsigerekig. Pedig mindezek az emberi szervezet számára nélkülözhetetlen ásványi és egyéb anyagokat tartalmaznak - ezt ma a dietetikusok is hangsúlyozzák. Az is elhangzott: régen a táplálékot táltosok készítették, a testet és a lelket egyként táplálták általuk. Visszanyúlva és megbecsülve népi táplálkozásunk kollektív tudásanyagát nem dőzsölnénk értéktelenségben, de nem is a kutyák ennék meg, ami embernek való.

"Az is megfigyelhető a recepteket tanulmányozva, hogy nagyanyáink nem hagytak semmit kárba veszni - vallja Török Imre -, körültekintően és takarékosan készítették élelmiszereiket. (...) Megtalálták mindennek a helyét a terített asztalon. Egy lövétei bácsi mindig azt tanította unokáinak: fiaim, a pazarlás hazaárulás, a takarékoság nemzetvédelem." Azt is megtudtuk, hogy miután a meglátogatott falvak régi étkeinek tudnivalói és az adatközlők élményei egy helyre kerültek, a lövétei Asszonykórus tagjai vállalták a fogá-

folytatás a 4. oldalról

sok elkészítését. Amit mindenki kíváncsian várt, az a gölödör leves volt. Többen ismerték, de már rég nem ettek ilyet - sorolja az előzményeket Török Imre. Úgy érzi, minden fáradságot megért ez a tapasztalatszerzés és -továbbadás. A néprajzi jelentőségű gyűjtés első látható eredménye a négyszáz példányban készült, nem eladásra, de kedvcsináló ajándéknak szánt, gyönyörű fotókat, ízes leírásokat tartalmazó kiadvány. Természetesen helyet hagytak benne használója saját gyűjtésének is, és arra biztatnak, hogy jegyezzük fel, amit különlegesnek és megtartásra, később kiadásra érdemesnek, közkinccsé tehetőnek érzünk a mieink hagyatékából

Még nem dőlt el, hogy kuriózum-e a vendéglátónak, de az már bizonyos, hogy jókedvvel főzték meg a receptek közel felét a tájház udvarán. Miközben szakmai előadások hangzottak el a színpadon, és a témához, illetve környezetbe illő kulturális műsort követhettünk. Vendégük volt mások mellett a Cickom énekegyüttes is.

Mit nevezünk hagyományosnak?

A nap vendége volt Orbán Ferenc csíkszeredai séf, akit András Lóránt kérdezett. Mit nevezünk a gasztronómiában hagyományosnak? Ismereteink hiányosak, nem megfelelően kezeljük a hagyományos ételeket - jelezte Orbán Ferenc.

Ezért is látja hiánypótló és értékes kezdeményezésnek, ami Lövétén megvalósult. Ételeink rokonságban vannak a nagy európai konyhák kínálatával. Cselédkedő nagyanyáink hozták magukkal német, francia, bécsi háztartásokból, aztán saját életükhöz igazították. Példaként említette a lekvárokkal sütött kifliket, amelyek a croissant unokatestvérei, de egy falusi háztartásban hosszú időbe telt volna annak alaptésztáját így-úgy hajtogatni. El kell fogadnunk alapigazságként: mindenki úgy eszik, ahogy él. Nem kell az ételeinknek jobbaknak vagy rosszabbaknak lenniük másokénál, csak másnak. "Más idejön, megnézi, hogyan étkezünk, megkóstolja, és ezért visszatér" - hiszi a séf.

Hogyan főzhet hitelesen egy mai háziasszony?

Az otthon főzés ellenségei a félkész ételek. Az adalékanyagokat tartalmazó fűszerkeverékek használatával máris nem hiteles a háziasszony. Noha egyre kevesebb az esély arra, hogy "hitelesen főzzünk", nem reménytelen. Szükséges hozzá egy falusi rokon - a háztáji tartásból származó alapanyagokban van a perspektíva, és az is, hogy a vendéglátásba épüljön bele, ami nálunk hagyományos. Igaz, borjú- vagy báránypacalt, lövétei szóhasználattal gölödört venni nagyon nehéz, így nem is lehet a turizmusba bevezetni például a vele készült levest.

A népi konyha sok belsőséget használ, nem dob el semmit, amit az állat adott. Érdemes egy-egy borjú- vagy bárányvágásra szervezni a vendégséget - tanácsolja Orbán Ferenc. Néprajzi és gasztronómia szakszemmel nézve ételeinknek van nagykonyhai, polgári változata, lefordítva "saját nyelvünkre" lett sajátja. Nem megtalálni, szelektálni kell az alapanyagokat, és saját hagyományainkat ihletforrásnak tekinteni, így jöhet az új létre. Hogy miként lehet megtalálni a hidat a néni konyhatudománya és főzőműsorok sziporkái között?

A séf Veres István tojásos nokedlijét említette, amelyben benne van a konyhatechnológiai tudás, a hagyomány és az evolúció. A holnap vendéglátójának tudatosan kell készülnie, hogy ebből is, abból is jusson az eledelbe. A mi legelőinken növekedett jószágot kell feldolgozni. Hogy ne exportra menjen a hús, infrastrukturálisan is fel kell készülni, például sok kisvágóhídra lenne szükségünk. Gyűjtsük össze a meglévő tudást, és alapozzuk hagyományainkra a vendéglátást. Orbán Ferenc tanácsa a vendéglátóhoz: ne hagyják abba, amit csinálnak!

Élesítsék a késeket, kérdezzenek!

Gasztronómiai múltunkból forrászó, biztos, egészségtudatos jövőnk az, ha mindent, amit Isten ad a kertben, mezőn, erdőn avagy az ólból, baromfiudvarból, családunk javára hasznosítjuk. Ami a miénk, arra kíváncsi a hozzánk látogató, kívántassuk meg, és vissza fog térni sokadmagával.

Mára képi ízelítőt hoztunk Önnek, a következő hetekben pedig szerre bemutatjuk a Lövétén megfőzött régi ételek receptjét, elkészítésének módját lépésről lépésre, és a hozzájuk kapcsolódó történeteket is. Kívánják meg, tartsanak velünk szerdánként! Ígérjük: bőségszalt terítünk.

Molnár Melinda

A cikk eredetileg a Székelyhon napilap hetente megjelenő gasztronómiai kiadványában, az Erdélyi Gasztró legfrissebb számában látott napvilágot szeptember 25-én.

Fotó: Veres Nándor

folytatás az első oldalról

gyermekből Magyarország második embere. Többen voltak testvérek, nem volt jeles tanuló, de, amikor látta, hogy szülei mennyit küzdenek, dolgoznak, hogy a család ne szenvedjen hiányt semmiben, eldöntötte, hogy ő azzal hálálja meg szeretetüket, hogy jó tanuló lesz, és pár év alatt be is bizonyította, mert mindenképp jelesre vizsgázott.

A másik példa, egy magyarországi iskolában történt az évnnyitón, ahol nagyon hátrányos helyzetű gyerekek járnak, olyanok, akiknél a családban nem futja ruhára, táskára, élelemre, füzetre. Számukra az iskola nyújt mindenben segítséget, hogy tanulhassanak, és gyermekhez méltóan éljenek. Ott is feltette a kérdést Zoli pap bácsi: vártátok-e ezt a napot, vártátok-e, hogy kezdődjön az iskola, és a mellette álló kicsi miniszter őszintén ajkát ezek a szavak hagyták el, igen, vártuk ezt a napot, mert ma ebédre biztosan meleg ételt kapunk. És síri csend lett a lövétei templomban, mert Zoli pap bácsi folytatta, ottan nem ilyen volt a látvány, ahogyan végignézett a templomon, nem voltak szebbnél szebb, cuccos öltözetek, hanem egyszerű ruhák, de ott is kicsi gyermekszívek voltak, akiknek kezdődött az iskolai év.

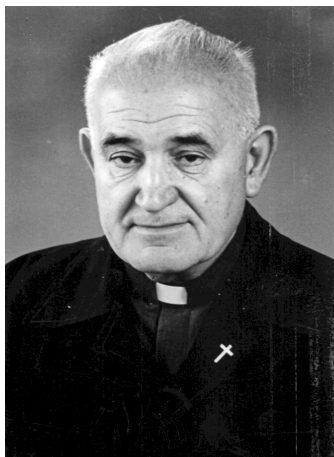
A szentmise végén elmondta, hogy nem csodálkozott a egyes válaszoktól, mert gyermekkorában ők sem várták nagyon az iskolát, de aztán belerázódtak, akkor még elcsattanhatott egy-két nyakleves az iskolában, amitől ő sem mentesült, és így évek alatt embert faragtak belőlük, nem fejszével, hanem jó szóval, biztatással, és rájöttek, hogy mindenki a saját harcát meg kell harcolja.

Majd István pap bácsi szólott néhány kedves szót, megköszönve Zoli pap bácsinak, hogy velünk volt ezen a két szép napon, és jóleső érzés volt látni, hogy az egyszerű lövétei gyermekek is eljuthatnak szorgalmuk árán az őket megillető helyre, mint ahogyan Zoli pap bácsi is megharcolta a maga harcát.

Jó példával sokan jártak előttünk, sok nevet lehetne felsorolni hála Istennek, de csak egyet említünk meg, aki mindenki szívébe belopta magát, akinek a gyermekkorában nem volt rózsával behintve, aki a tövisek között is felküzdötte magát, de aki sajnos 15 éve nincsen közöttünk, Gergő pap bácsi.

Igen, hagyatékából még most is táplálkozhatunk, hiszen Isten- és emberszeretetre nevelte népét és arra, hogy a reményt soha nem szabad elveszíteni.

És mi nem tehetünk mást, mint a jó példákból okulva, nap mint nap vegyük fel az élet keresztjét, legyen az gyermek vagy felnőtt, és ki-ki a maga helyén próbálja meg elvégezni a rá osztott feladatot, és, higgyék el, a siker nem fog elmaradni.

Lázár Béla

Búcsúzunk, vagy búcsúzkodunk

Amikor a nyár az utolsó napsugarait szórja, és az ősz is már a küszöbön áll, el-elgondolkodik az ember, hogy mikor is telhetett el a nyár, hogy-hogy ilyen hamar vége.

Aztán eszébe jut, hogy hányszor kellett mennie a mezőre a széna- vagy sarjúrend után, s hogy nap mint nap akadt munka a ház körül is. Amikor meg nem dolgozott, a vásár- és ünnepnapokon megpihent, hiszen a testnek is szüksége van a pihenésre, a léleknek pedig a feltöltődésre. De talán ezt nem is kell mondani egy ilyen "hithű" közösségnek, mint a miénk, különösen ilyenkor, mikor a falunk búcsúünnepje is sorra kerül.

Egy búcsús szentmisét szerintem senkinek sem kell bemutatni, hiszen idén is rengetegen voltak, egy valódi ünnep kerekedett ki. De tényleg rengetegen voltak, vagy ez csak látszat? Hiszen pontosan erre mutatott rá a szentmise ünnepi szónoka, miszerint többeket is látott idefele jövet a templommal ellentétes irányba, mégpedig a mezőre menni. És ilyenkor gondolkodunk el azon, hogy vajon tényleg egy "hithű" közösség vagyunk, mint valamikor régen, vagy csak kedvtelésből és unalomból járunk a templomba, vagy mert nincs más dolgunk? Mindenki tegye magáévá a kérdést, de szerintem a Boldogságos Szűzanya megérdemel annyi tiszteletet, hogy a születésnapján őt felköszöntsük, és az amúgyis vasárnapot pihenéssel megszenteljük.

Ha jobban belemélyedünk a témába, hogy valóban nem jellemzi már olyan vallásos életforma a falut, mint régen, akkor erre sok kifogást avagy megoldást találunk: változik a világ, változnak az emberek, a mentalitások. Azonban egyvalami sosem változik: az Isten irántunk való szeretete. Ebből bizony sosem lesz fogytán, és soha nem tudunk betelni vele. Ennek megköszönése és esetleges/részleges viszonzásaképpen nem illene néha ellátogatni a templomba, hogy hálát adjunk a Jóistennek, és kérjük a Szűzanya oltalmát életünkre? Nos, erre ad tökéletes lehetőséget egy búcsúünnep, a teljes búcsú elnyerésének vágyával.

De mit is jelent a búcsúnyerés? A magyar "búcsú" kifejezés arra utal, hogy az ember búcsút vesz a rá váró büntetéstől Jézusnak az egyház révén közvetített kegyelme által. Tehát a búcsú Isten színe előtt a már megbocsátott bűnökért járó, ideig tartó büntetések elengedése!

Ennek tudatában járjunk búcsúkra, és sajátítsuk el a fentieket, mind-mind saját lelkiismeretünkre bízva az ügyet. A döntést mindenki maga hozza. Személyes tapasztalatom, hogy szükségünk van Isten kegyelmére és a teljes búcsú elnyerésére. Valószínű, hogy így maradhat községünk igazán "hithű", és nem csorbul a vallásos híre sem a falunknak.

Lázár Hunor-Imre

A lövétei Székely Mózes Általános Iskolában a 2019/2020-as tanév a következő gyermeklétszámmal indult:

- óvodások száma: 74,
- alsó tagozatosok száma: 135,
- felső tagozatosok száma: 116.

Sikeres tanévet kívánunk gyermekeknek, pedagógusoknak egyaránt!

Könyvtárlátogatás Székelyudvarhelyen

A mesemondás napja

Mivel sosem sorszámoltuk a Magyar Népmese Napján tartott mesemondó versenyünket, nem is tudom megmondani, hogy hányadik alkalommal gyűltünk össze ilyen céllal az iskolában. De az már bizonyos, hogy több mint 10 éve ez a tanév első jelesebb rendezvénye, mivel szeptember 30-án, Benedek Elek nagy mesemondónk születése napján tartják mindenfelé ezt a jeles napot. Az idei verseny sem alakult másképp a megszokottnál, így az osztályszintű selejtezők után évfolyamonként 2-2 versenyző jutott az alsó tagozat döntőjébe, ahol az elmondott meséket egy-egy oklevéllel és mesekönyvvel jutalmaztuk. Ezúton is köszönjük a Lövéte Közbirtokossága által biztosított anyagi keretet a díjazáshoz, valamint a szülőknek az otthoni gyakorlást, meseválasztást.

A verseny mindig izgalmas, legfőként a legkisebb résztvevőknek, de mindig akadt még eddig gyerek, aki felvállalta, és elmondta a kis meséjét, hogy annál nagyobb legyen a siker, a taps öröme. A nagyobbak közül egyesek már rutinos versenyzők, de közönségnek mesélni nekik is komoly próbatétel. Minden gyerek a legjobbat próbálja nyújtani a kis közönségnek, akik szintén egyedi élménnyel gazdagodnak, egy élő mesélés részesei lehetnek, ami nem mindennapos a mai gépi világban. Ezért nagybetűs nap ez az ünnep, mert valami élőt, valami elveszendőt próbálunk életben tartani, továbbadni, megízleltetni azzal a korosztállyal, akik erre még nagyon fogékonyak.

Igy hát kívánunk ennek a versenynek még hosszú életet és sok résztvevőt, amíg az Óperencián túli világ csábítja még a kis királykisasszonyokat és kis királyfikat!

András Mónika tanítónő

Anyakönyvi hírek - 2019. augusztus Közli a Polgármesteri Hivatal.

Születések száma: 3

GYÖRGY HANNA, született 2019. augusztus 4-én, a György Nándor és György Tünde, Lövéte, 200. szám alatt lakó szülők gyermeke

SZÉCSI TILDA-KATA, született 2019. augusztus 15-én, a Szécsi János és Gábor Kinga, Lövéte, 3/A szám alatt lakó szülő gyermeke

DEMETER JANKA, született 2019. augusztus 15-én, a Demeter Albert és Demeter Kinga, Lövéte, 113. szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 2

GYÖRGY ATTILA és ORBÁN GYÖNGYVÉR
GYÖRGY GÁBOR és TANKÓ ANGELLA

Őszinte részvétünket fejezzük ki az augusztusban elhunyt személy hozzátartozóinak:

ANDRÁS GÁBOR, született 1940-ben, Lövéte, 880. szám

Székely vicc

Egy öreg székely bácsi utazik a vonaton. Jön a kalauz, nézi a jegyet.

- Uram, az ön jegye nem ide szól.

- Hogy-hogy?

- Ez a vonat gyors, a jegye pedig személyvonatra érvényes.

- Na és mi a különbség?

- Az, hogy ez gyorsabban megy.

- Tőlem aztán hajthatják lassabban! Én ráérek.

Eladó női székelyruha, újszerű állapotban (nem darabonként, hanem egyben):

- ing: hossza 68 cm, ujj hossza 60 cm,

- kék lájbi: derék 90-92 cm, mellbőség 110 cm, háthossz 39 cm,

- ötnyüstös, piros rokolya: hossza 68 cm, derékbőség 85-90 cm,

- kék karinca,

- alsósoknya, gyöngy.

Telefon: 0740-266550

Vásárolnék 1 méter szélességű ruhásszekrényt.
Telefon: 0755-836690.

Eladó közel egy hektáros gyümölcsöskert a Rétben (almafa, körtefa, diófa, szilvafa stb.). Érdeklődni id. Egyed Ferencz, Pósfalu, 645. szám alatt. Telefon: 0757169832.

Eladó Lövétén, Újfaluban 2100 m² (21 ár) terület. A telek alkalmas ház építésére.

Vásárolnék felhagyott földet és kaszálót.
Telefonszám: 0741101428.

Eladó segesvári lapos cserép, jó állapotban.
Tel.: 0746 281013.

Eladó Egyed Lázár (Francia)-féle bennvaló.
Telefon: 0731-427146.

Eladó egyes fogat után való eke, borona, taliga.
Telefon: 0366-116393.

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a
LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, tördelés és szerkesztés: Demeter Albert, Török József, titkár: András Kinga, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Mónika, András Tamás, András Zsolt, Egyed Emilia, Egyed Tünde, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár László, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Attila, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia, Select Metleplast Kft., Nyko Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0784-298853, e-mail: loveteikialto@freemail.hu